

ting, jf. retsplejelovens § 235. Hvis rekvisitus ikke har hjemting her i landet, skal anmodningen dog indgives til fogedretten i den retskreds, hvor den, der fremsætter anmodningen (rekvirenten), har hjemting. Har rekvirenten heller ikke hjemting her i landet, skal anmodningen indgives til Københavns Byrets fogedretsafdeling.

Afgørelser om anerkendelse af foranstaltninger træffes efter konventionens artikel 23. Efter denne bestemmelse kan anerkendelse bl.a. nægtes, hvis foranstaltningen er truffet af en myndighed, der ikke havde kompetence efter konventionens kompetenceregler, hvis barnet i sager af ikke-hastende karakter ikke var blevet hørt, og den manglende høring strider mod grundlæggende retsplejeregler i den stat, hvor foranstaltningen søges anerkendt, eller hvis foranstaltningen blev truffet uden høring af modparten. Anerkendelse kan også nægtes, hvis anerkendelse af foranstaltningen vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den stat, hvor foranstaltningen søges anerkendt. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.1.

Med hensyn til kravene til anmodningen og fogedrettens behandling af anmodningen henvises til § 6 og bemærkningerne hertil.

Til § 5

(anmodninger om eksigibilitet)

Bestemmelsen angår anmodninger efter konventionens artikel 26 om, at en foranstaltning erklæres for eksigibel her i landet (afgørelse om, at foranstaltningen kan fuldbyrdes), jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.1. I lighed med den foreslåede § 4 omfatter bestemmelsen alle udenlandske foranstaltninger, der falder inden for konventionens anvendelsesområde, herunder det familieretlige område, værgemålsområdet, det sociale område m.v.

Ligesom ved anmodninger om anerkendelse eller ikke-ankendelse efter den foreslåede § 4 foreslås det i *stk. 1*, at sådanne anmodninger behandles af fogedretterne. Med hensyn til fogedretternes stedlige kompetence foreslås det, at sådanne anmodninger skal indgives til fogedretten i den retskreds, hvor barnet har bopæl. Har barnet ikke bopæl her i landet, skal anmodningen indgives til fogedretten i den retskreds, hvor tvangsfuldbyrdelse kan ske. Udtrykket "bopæl" skal her forstås på samme måde som bopælsbegrebet i retsplejelovens § 235, stk. 1 og 2, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 4.

Afgørelse om at erklære en foranstaltning eksigibel træffes ved kendelse, ligesom afgørelse om anerken-

delse efter konventionens artikel 23, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 4.

Med hensyn til kravene til anmodningen og fogedrettens behandling af anmodningen henvises til lovforslagets § 6 og bemærkningerne hertil.

Finder fogedretten det ikke muligt at behandle en sag efter stk. 1 på forsvarlig måde, uden at rekvirenten eller rekvisitus har advokatbistand, kan fogedretten efter *stk. 2, 1.-2. pkt.*, beskikke en advokat for den pågældende part. Udgifterne hertil afholdes af statskassen, hvis betingelserne for fri proces i retsplejelovens § 325, som affattet ved § 1, nr. 9, i lov nr. 554 af 24. juni 2005, er opfyldt. Efter denne bestemmelse kan der f.eks. ydes retshjælp til en enlig med en årlig indtægt, der ikke overstiger 236.000 kr. (2005-niveau). Er betingelserne for fri proces ikke opfyldt, pålægger fogedretten parten at erstatte statskassen udgifterne i forbindelse med beskikkelsen. Forslaget svarer til retsplejelovens § 500, stk. 2, om advokatbeskikkelse i andre fogedsager, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 554 af 24. juni 2005.

Det bemærkes, at børnebortførelseslovens § 18, stk. 2, indeholder hjemmel til advokatbeskikkelse for ansøgeren i sager, der er omfattet af Haagerkonventionen af 1980 eller Europarådskonventionen af 1980.

Stk. 2, 3. pkt., indebærer, at den foreslåede nye bestemmelse i børnebortførelseslovens § 18 a, jf. lovforslagets § 13, om udpegning af advokater, der er særligt egnede til beskikkelse i internationale sager om fuldbyrdelse af forældremyndighed og samvær, tillige finder anvendelse på sager, der er omfattet af stk. 1.

Til § 6

(fogedrettens sagsbehandling)

Bestemmelsen angår anmodninger om anerkendelse eller ikke-ankendelse af en foranstaltning, der fremsættes efter konventionens artikel 24, og anmodninger om, at en foranstaltning erklæres for eksigibel her i landet, der fremsættes efter konventionens artikel 26.

Bestemmelsen indeholder regler om kravene til anmodningen og om fogedrettens behandling af anmodningen. Med hensyn til fogedrettens stedlige kompetence henvises til lovforslagets §§ 4 og 5 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at anmodningen skal være skriftlig, jf. *stk. 1, 1. pkt., 1. led*, og at den skal være affattet på dansk, jf. retsplejelovens § 149. En statsborger i et andet nordisk land kan dog indgive en anmodning på sit eget sprog, jf. retsplejelovens § 149, stk. 3.